

Webcast med Helga Zepp LaRouche

Tektoniske forskydninger åbner døren for LaRouche- programmet

Ikke korrekturlæst

[HZL] [HCS]

Onsdag den 5. marts 2025

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Dette er onsdag den 5. marts 2025. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Du kan sende spørgsmål og kommentarer til Helga via e-mail til questions@schillerinstitute.org, eller du kan sende dem til chat-siden.

Nu, Helga, i går aftes under sin State of the Union-tale læste præsident Trump et brev fra Volodymyr Zelenskyj, hvor han skrev: »Ingen ønsker en endeløs krig. Ukraine er klar til at komme til forhandlingsbordet så hurtigt som muligt for at bringe varig fred tættere på.« Og så sagde han: »Jeg er klar til at arbejde under præsident Trumps stærke lederskab.« Det er noget af en kovending og tydeligvis en reaktion på den skideballe, han fik af Trump og Vance sidste fredag, da han blev smidt ud af Det Hvide Hus, det mislykkede Starmer-topmøde i London, Trumps pause med våben og økonomisk støtte til Ukraine og andre udviklinger. Så lad os begynde med din vurdering af disse begivenheder. Bringer disse begivenheder os tættere på en bæredygtig fred i Ukraine?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det mener jeg, for jeg ved ikke, om du har nævnt, at USA har afbrudt informationsudvekslingen og de militære forsyninger, og det efterlader Ukraine med en meget kort periode, hvor de under alle omstændigheder kan opretholde militære aktiviteter. Så jeg synes, det er et meget, meget vigtigt øjeblik, og hvis man sammenligner med den hysteriske adfærd hos nogle mennesker i Europa, så tror jeg, at det nu bliver meget klart, hvem der er interesseret i at holde krigen i gang, og hvem der ønsker fred. Så jeg synes, det er et meget håbefuldt tegn, og det er endnu ikke den fulde løsning på problemet, men det viser, at der er en vilje, i hvert fald fra USA's og Ruslands side, og at Trump også er fast besluttet på at sætte handling bag sine ord. Og det er et princip, som, hvis det anvendes til et godt formål, virkelig bringer verden væk fra kanten af Tredje Verdenskrig. Så jeg synes, at alle, der er fornuftige, bør være glade for det!

SCHLANGER: Flere mennesker skrev til os og spurgte til rygterne om, at Trump måske ville annoncere, at USA forlader NATO, som reaktion på Starmer-Macron-mødet, at de havde en decideret negativ reaktion på europæerne, fordi de kom ud og sagde, at de ikke vil have fred! De er indstillet på krig. Så vi har to spørgsmål om dette: »Hvad ville du mene om, at USA forlod NATO?« og «Kan NATO overleve uden USA?«

ZEPP-LAROUCHE: Det har længe været min opfattelse, at NATO burde have været opløst på samme tid, som Warszawapagten blev opløst i 1991; at NATO's karakter i mellemtiden i stigende grad, skridt for skridt, har ændret sig fra en defensiv nordatlantisk alliance til en offensiv alliance med globale ambitioner i det indo-pacifiske område og klart har ændret karakter fra at være et defensivt instrument, der forsvarede USA's og europæernes interesser, til at dæmme op for Rusland, Kina og nu potentielt hele BRIKS-udviklingen.

Så jeg synes, at NATO bør opløses: Jeg synes, det er en forældet opfattelse. Jeg synes, det ville være godt, hvis USA også tog den beslutning, og jeg tror ikke, at Europa alene kan

opretholde noget, der ligner NATO. De kan måske udvikle et europæisk sikkerhedssystem, selvom jeg personligt mener, at det ville være en fuldstændig forpasset mulighed: For jeg tror, vi er nået til et punkt, hvor vi er nødt til at gå ind i et nyt paradigme for internationale relationer, hvor geopolitik bliver erstattet af en samarbejdsorienteret tilgang. Og i betragtning af, at der nu er to store ledere, Xi Jinping og Vladimir Putin, der taler om et globalt sikkerhedssystem – Xi Jinping har sagt det i nogen tid med sine tre initiativer, Global Development, Global Security og Global Civilizational Initiative; og Putin sagde på et møde sidste lørdag med [FSB] (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/76338>) grundlæggende, at han nu ser muligheden for at etablere et europæisk sikkerhedssystem og endda et globalt sikkerhedssystem.

Så jeg tror, at alle i Vesten, som ønsker et andet syn på tingene, straks bør tage det til sig og indlede seriøse forhandlinger i den retning, for selve idéen om, at man altid er nødt til at have en fjende, er bare en af disse {Ewiggestrige} idéer: Det betyder på tysk de tilbagestående ideer fra fortiden, som bør udryddes. Og I ved, menneskeheden bør tage et nyt spring ind i en æra af samarbejde, og jeg synes, at alle med god vilje bør hjælpe og arbejde i den retning.

SCHLANGER: Vi har lige fået et spørgsmål ind, Helga, fra John North, som spørger: »Er Zelenskyjs brev bare en finte, mens Ukraine vender tilbage til sine oprindelige, uacceptable krav?«

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg ikke. Jeg tror, at krigens realiteter, som er forfærdelige – og se, nu er vi nødt til at få fred, det er det første og vigtigste. Men i sidste ende er man nødt til at se tilbage på, hvem der forhindrede fred i marts 2022? Jeg mener, der er selvfølgelig hele spørgsmålet om, hvordan det overhovedet kom til krig? Og der er især mange

vigtige amerikanere, der har peget på hele udviklingen af NATO-udvidelsen, de brudte løfter, Jack Matlock, Jeffrey Sachs, Wertheimer, alle mulige relevante mennesker, har peget på dette. Og jeg tror, at hvis alt er under kontrol, hvilket forhåbentlig snart er tilfældet, så må man se tilbage og sige, hvem var ansvarlig for, at den aftale, der blev indgået i Tyrkiet, i Istanbul i marts 2022, hvor der var en aftale mellem Putin og Zelenskyj, hvem saboterede den? Og nu er der flere og flere, der står frem og siger, at det var Biden, og det var eftertrykkeligt Boris Johnson, der fløj til Kiev og sagde til Zelenskyj, at han skulle blive ved med at kæmpe, »vi støtter dig hele vejen.«

Så alle de mennesker, der er døde siden – det er hundredtusinder af mennesker; ingen ved præcis hvor mange, men sandsynligvis mere end en halv million med sikkerhed, og hele landet er ødelagt, infrastrukturen er ødelagt. Mange mennesker har forladt Ukraine. Landet er kun en skygge af, hvad det var før – og for hvad? For hvad? Og jeg tror, at man virkelig må komme til fornuft og dybest set sige, at i moderne tid er krig ikke en måde at løse konflikter på.

Så jeg tror, at dette er et øjeblik, hvor det vigtigste er at få fred, og så må historikere og måske journalister og andre – der er stadig nogle journalister, men der er vist ikke så mange nu om dage – virkelig besvare det spørgsmål. Men det vigtigste lige nu er at afslutte krigen.

SCHLANGER: Vi har endnu et spørgsmål om talen om nationens tilstand. Nogen skrev ind og sagde: »Præsident Trump talte om et missilforsvarssystem, kaldte det en 'Golden Dome' til at beskytte USA og henviste til Reagans opfordring til missilforsvarssystemet som model.« Og denne person skriver ind: »Din mand, Lyndon LaRouche, arbejdede sammen med Reagan-administrationen om ideen om et missilforsvar i begyndelsen af 1980'erne og førte kampagne for det over hele verden. Er det, Trump foreslog i går aftes, baseret på Lyndons idé, eller er det anderledes?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, man kan udlede af det, Trump sagde i sin tale, hvad han præcist mener, for det var ikke særlig klart. Han henviste på den ene side til Reagans politik i 1980'erne, og det ville jo antyde noget i retning af SDI. Med hensyn til SDI er der så mange misforståelser mellem det, Lyndon LaRouche mente, som var en meget vidtrækkende vision om, hvordan man opløser blokkene, hvordan man opløser Warszawapagten og NATO, og hvordan man går fra gensidigt garanteret ødelæggelse til gensidigt garanteret overlevelse. Det var et samarbejde mellem Rusland og NATO, eller USA i særdeleshed, om at udvikle de teknologier, som ville gøre atomvåben forældede. Og så bruge anvendelsen af disse nye fysiske principper, som ville være opnået, til at anvende det i den civile sektor og derefter bruge det utrolige løft i produktiviteten til at foretage en teknologioverførsel til udviklingslandene for at overvinde deres underudvikling for godt, for at holde op med at behandle disse lande i stedfortræderkrige, men give dem chancen for fuldt ud at udvikle deres potentiale. Så dette var et Grand Design; det var ikke bare en »Iron Dome« eller »Golden Dome« efter israelsk forbillede.

Så jeg tror, det er for tidligt at kommentere på det, for Trumps bemærkninger var for sparsomme til, at man kan vide, om han mente SDI, som præsident Reagan overtog fra min afdøde mand, eller om han mente »Golden Dome« med henvisning til den israelske »Iron Dome«? Men jeg synes bestemt, at det er et meget interessant spørgsmål, som skal afklares. Og man kunne håbe, at det ville være Reagan-versionen, men vi må se.

SCHLANGER: Nu har vi et spørgsmål fra Debaschis [ph], som meget ofte sender spørgsmål af strategisk karakter ind, og han spørger: »Kan BRIKS, USA og andre skabe en global New Deal?« Og han sagde: »Det er måske mere realistisk end FN's mål for bæredygtig udvikling. Hvad synes du?«

ZEPP-LAROUCHE: Det kommer helt an på det. Lige nu synes jeg, det er lovende, at Trump gentagne gange har sagt, at Rusland

ikke er en fjende. Det er meget vigtigt, for hvis du taler med nogle af europæerne lige nu, så er de så absolut – de har skum om munden, når du nævner ordet »Rusland«, og det er utroligt, hvordan denne russofobi har taget overhånd.

Hvis Trump på den anden side går i retning af at indgå varige og vidtrækkende aftaler med Rusland, ja, så er der naturligvis en implikation af, at Rusland og Kina har et strategisk partnerskab, som jeg ikke tror, nogen nogensinde kan splitte igen. Jeg mener, der var Steven Bannon og Pompeo, som rendte rundt i Europa under Biden-administrationen og fortalte ledende europæere: »Vi vil splitte Rusland fra Kina, det er sådan, vi vil besejre det hele.« Jeg tror ikke, det vil ske, for jeg tror, at både Ruslands og Kinas regeringer udmærket ved, at hvis de er splittede, er de sårbare over for angreb. Så jeg tror, det er næsten 100 % sikkert, at ethvert forsøg på at adskille dem ikke vil lykkes. Desuden har du BRIKS som en ny dynamik, den Globale Majoritet, som er landene i Asien, Afrika og Latinamerika, der alle ønsker udvikling, og de vil ikke lade sig lokke over i de såkaldte »demokraters« lejr, som Biden havde forsøgt gentagne gange, helt forgæves, fordi disse lande har deres egen erfaring: De har oplevet kolonialisme. Vietnam har oplevet en krig og Agent Orange. Andre lande i Afrika har oplevet kup og mord på deres ledere. Jeg mener, det er alt sammen meget nærværende i deres hukommelse, og jeg tror ikke, de vil lade sig overbevise om at alliere sig med noget, der går imod hverken Rusland eller Kina, fordi disse lande har hjulpet dem.

Så derfor, hvis Trump vil håndtere alt det på en positiv måde, er han nødt til at tage Kina med i pakken, fordi Kina har givet mange af disse lande i det Globale Syd en reel udvikling, og de er blevet venner. Så derfor tror jeg, at det bedste, der ville ske, og det har jeg sagt i meget lang tid, er, at de europæiske lande og USA opgiver deres geopolitiske fantasier og dybest set siger: »Vi går fra konfrontation til samarbejde.« Og så ville en New Deal faktisk være let: Det ville være en smal sag! Det er derfor, jeg har skrevet disse

ti principper , som vil være udgangspunktet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Så jeg tror, at det er ligegyldigt, om man kalder det en New Deal eller et New Paradigm; men idéen er at sætte en stopper for geopolitisk tænkning, som jeg mener er en mental sygdom, der bør udryddes for altid i fremtiden.

SCHLANGER: Nu har vi noget fra en journalist i Libanon, som skriver om det møde, der fandt sted i Egypten i går, om genopbygning af Gaza. Og hun sagde: »Jeg kiggede og så ikke noget om oase-planen. Var det noget, jeg overså, eller er det ikke en del af den egyptiske plan?«

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror ikke, det er med endnu. Jeg synes, at den egyptiske plan er et meget godt modforslag til det, præsident Trump har foreslået med sin »Riviera Gaza«-idé, som er ret skandaløs, især hvis man tænker på den AI-genererede video, som cirkulerer, og som han har lagt ud på sin egen kanal, hvilket er modbydeligt. Så den egyptiske plan er helt sikkert et skridt i den rigtige retning. Den siger en tostatsløsning; den siger, at palæstinenserne skal blive der, mens genopbygningen står på, hvilket ifølge planen vil tage omkring fem år; den har en detaljeret tilgang til at opdele Gaza i forskellige zoner til forskellige centre.

Så det ser alt sammen meget godt ud og meget realiserbart. Men det er langt fra oase-planen, for oase-planen har grundlæggende denne idé om vand, om at generere store, store mængder ferskvand fra havvand ved afsaltning, og kanalerne fra Middelhavet til Det Døde Hav og Det Røde Hav er kun begyndelsen. Hvis man tænker på oase-planen i forbindelse med Bælte- og Vej-Initiativet for hele Sydvestasien, skal man tænke på hele regionen, fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Den Persiske Golf: Dette er hovedsageligt ørken, næsten udelukkende ørken – fuldstændig mangel på vand. Og oase-planen er dybest set en opfattelse af, hvordan man kan forvandle denne ørken til land til landbrug, skovbrug,

infrastruktur og bybyggeri. Så det er en meget større opfattelse.

Men jeg tror, at oase-planen i sidste ende vil komme ind i debatten, fordi vi fra Schiller Institutet organiserer os ekstremt aktivt: Vi taler med ambassader, vi taler med diplomater, vi taler med alle mulige personer på alle sider, og vi oplever en stigende interesse, for når folk først får ideen – du ved, normalt tager det et stykke tid, før folk virkelig forstår, hvad vi foreslår der. Men når de først har forstået det, ser de, at det er en måde at overvinde voldsspiralen på for altid. Og selv om retfærdighed er et vigtigt element, hvis man kun ser på spørgsmålet om retfærdighed og ser på, hvem der gjorde hvad mod hvem og hvornår, så var det netop det, der var meningen med freden i Westfalen: At folk indså, at hvis de holdt sig til det, kunne man for altid regne med, hvad den ene side gjorde mod den ene, og den anden mod den anden; selvom det i dette tilfælde ikke er så jævnt fordelt. Ikke desto mindre er man nødt til at tage et skridt videre og nå frem til en fælles vision for fremtiden, at der stadig skal være juridisk arbejde, som f.eks. den internationale domstol, og det er helt sikkert tilfældet, og de arbejder. Så det skal også respekteres.

Men jeg tror, at ideen om oase-planen er meget levende, og jeg kan kun bede jer om at hjælpe os: Gør, hvad du kan. Kontakt os, så kan vi lave flere forslag sammen.

SCHLANGER: Vi har fået en e-mail fra Storbritannien fra en person, som siger, at Starmer mere og mere ligner en idiot. Det står nu klart for de fleste mennesker i Storbritannien, at han har et standpunkt.

Men han er bekymret over det, han læser i {The Economist}, {Financial Times}, {Daily Telegraph}, som har skrevet om, at Trump ser ud til at ride højt nu, men der er, som {The Economist} udtrykte det, »advarselstegn på økonomisk svaghed i horisonten.« Og han skriver: »Det forekommer mig, at dette er

Trumps svage flanke. Er der noget, der tyder på, at han har en anden plan end europæerne, som kun handler om forsvarsudgifter og budgetnedskæringer?»

ZEPP-LAROUICHE: Jeg er desværre tilbøjelig til at være enig i, at det er Trumps akilleshæl, for først og fremmest er der hele hans snak om, at han elsker told. Jeg mener, det er bare ikke en god idé. Idéen om told er en meningsfuld ting, når man har en spirende økonomi, når man har et udviklingsland, eller i den førindustrielle tidsalder, da lande begyndte at industrialisere, så var det meget nyttigt at have beskyttelsestold for at give dem en fair chance mod andre lande, der var mere udviklede, og som dybest set kunne udslette de spirende industrier i det land. Men hvis du har ekstremt udviklede lande, er det fuldstændig kontraproduktivt. Og nu er der halvanden krig mellem Canada og USA, mellem Kina og USA, og landene reagerer med lignende toldsatser på andre produkter, hvilket i sidste ende vil skade produktionskæden, industrikæden, stabiliteten; det vil skade tilgængeligheden af varer; det vil dybest set betyde, at forbrugerne skal betale en højere pris, og det kaldes generelt inflation – så det er ikke godt.

Og så er hele idéen om at skabe en ny boble med kryptovalutaerne naturligvis en fuldstændig monetaristisk idé, og jeg forstår ikke, hvorfor præsident Trump ikke kigger på Argentina, og hvad der lige er sket med præsident Milei, som er involveret i en kæmpe skandale: Fordi han prøvede et lignende fupnummer, og det virkede ikke.

Så jeg synes, det er en meget vigtig pointe, og jeg kan kun sige, at vi på en eller anden måde må sørge for at finde nogle folk i Trumps team, som har forståelse for fysisk økonomi, og hvad det faktisk kræver at gøre USA stort igen, når det gælder økonomisk politik, hvilket helt klart er en total fornyelse af infrastrukturen i USA: At bygge nye byer, nye videnskabsbyer i de mindre befolkede områder – naturligvis rummet, fusionskraft – alle disse ting er ekstremt vigtige. Men jeg tror, at det

transatlantiske finanssystems bankerot, hvis man forsøger at løse det ved at skabe nye bobler, enten i form af en ny militær aftale i Europa eller en aftale om kryptovaluta i USA, er en svaghed af enorme dimensioner.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en, der ofte skriver ind, og han skriver: »Med alt det, der sker med hensyn til Ukraine og Gaza, har jeg ikke hørt meget fra Kina med hensyn til fredsinitiativet. Jeg så [dit interview med det kinesiske tv-netværk]

(http://en.chinadiplomacy.org.cn/2025-03/03/content_117742153.html) på din hjemmeside, og jeg var meget imponeret. Men hvilken rolle spiller Kina på nuværende tidspunkt for at fremme freden?«

ZEPP-LAROUICHE: Åh, jeg synes, de gør enormt mange ting! De har lige nu de såkaldte »to sessioner«. Det er de to bestyrelser, og de har et årligt møde, som kaldes »Two Sessions« – det er flere tusinde delegerede – og de diskuterer lige nu, hvad der skal være den næste femårsplan, og det er meget tydeligt, at Kina virkelig bevæger sig med en utrolig hastighed. De har et vækstperspektiv på 5 % for den næste femårsplan, især i det næste år. Men de ændringer, der sker lige nu – de ønsker at opbygge hjemmemarkedet. Kina har et hjemmemarked på 1,4 milliarder mennesker, og hvis man øger levestandarden for så stor en gruppe mennesker ved at hæve lønningerne, ved at lave en industriel revolution, ved at anvende AI, kunstig intelligens, digitalisering, kvantecomputere, så moderniserer man også den eksisterende økonomi på hjemmemarkedet og øger produktiviteten, så folk bliver mere velhavende. Og jeg tror, at det er den motor, der giver Kina mulighed for at spille en ledende rolle i enhver fredsindsats i verden, fordi Kina med en sådan motor af økonomisk magt kan være en faktor i genopbygningen af Ukraine. Hvis man går tilbage til Maidan-kuppet før 2014, var der potentiale for, at Ukraine kunne blive broen mellem Europa og Asien ved at være en absolut bro mellem Europa, de vestlige dele af Ukraine og de østlige dele

af Ukraine, som hælder mere mod Rusland, men som ikke desto mindre er ét land. Og hvis man bygger Bælte- og Vej-Initiativet, dybest set fra Asien og hele vejen ind i Europa, ville Ukraine være i en unik position, og jeg tror, at det ville være den bedste fremtid for Ukraine, hvis man går tilbage til en sådan tilgang.

På samme måde har Kina også fremsat fredsforslag for Mellemøsten. De har sagt åbent på vores konferencer, at Kina kunne gennemføre oase-planen, fordi de har erfaring med at vende ørkendannelse, med at omdanne ørkener til landbrug og skovbrug. Og Kinas økonomiske kapacitet ville være yderst velkommen. Og man har brug for store spillere til at gøre alt dette.

Så jeg tror, at det kinesiske bidrag til fred især er ideen om fred gennem udvikling.

SCHLANGER: Jeg vil varmt anbefale alle vores seere at se det [interview]

(<https://schillerinstitute.com/blog/2025/03/04/helga-zepp-larouche-speaks-with-chinese-program-diplomacy-talk/>), som du har lavet, og som nu er lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside, for det er meget interessant at få et indblik i. Men du kan se, hvor langt fremme du var dengang, og dialogen er ret interessant

Her er et andet spørgsmål til dig, Helga, fra en af mine gamle venner, som identificerer sig selv som en jødisk aktivist, der har boet i Israel, og hun siger, at hun er blevet meget deprimeret af at se, hvad Netanyahu har gjort, og hans politik med etnisk udrensning. Men endnu mere deprimerende er det at se den israelske befolkning acceptere det. Men hun sagde: »Nu begynder jeg at se nogle ændringer i befolkningen i Israel,« og hun henviser til Shin Bet-rapporten, der udkom i dag, og som identificerede en efterretnings- og sikkerhedssvigt, der gjorde det muligt for den 7. oktober 2023 at ske; det faktum, at det nu står i pressen, at Netanyahu kanaliserede penge til

Hamas gennem Qatar. Og nu er gidslernes familiemedlemmer stærkt kritiske over for Netanyahu for ikke at tage en kampagne for at befri gidslerne alvorligt.

Så hun sagde: »Mens de fleste stadig støtter ideen om at udslette Hamas, ser det ud til, at der er en forandring på vej. I betragtning af din optimisme, som jeg beundrer meget i forhold til den menneskelige natur, kan du så foreslå, hvad der kan ændre kulturen i Israel?« Der er et stort spørgsmål til dig, Helga.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, du ved, at Israel står foran den beslutning, at hvis de fortsætter med at gøre det, der er sket i de sidste – du ved, faktisk 76 år, men eftertrykkeligt mere det sidste år plus nogle få måneder, kan du fortsætte helvedescyklussen, hvor den ene massakre vil erstatte den næste, og vi har den ene krig efter den anden. Og det vil være et mareridt! Der er ingen sikkerhed. Det er ikke kun et problem for Israel: Det er også problemet for de arabiske naboer. De er også nødt til at tænke på stabilitet, for det her var – det, der foregik i Gaza, var ikke skjult. Det var i Al Jazeera: Hver dag kunne man se de detaljerede billeder på fjernsynet derhjemme. Og det har haft en varig indvirkning på befolkningen, og jeg tror, at det har ført til en mere politiseret tilgang. Så lande er nødt til at tænke på deres stabilitet, for hvis de tolererer for meget, holder de måske ikke for evigt. Jeg mener, det er en meget alvorlig overvejelse.

På den anden side, hvis du har en vision om, hvordan hele denne region kunne se ud: Jeg har altid et billede af Tyskland. Infrastrukturen i Tyskland er ganske vist ved at være nedslidt, men den er stadig blandt de bedste i verden. Man kan tage en container fra Rotterdam, man kan tage Rhinen, Mosel og andre floder, og man er forbundet via motorveje, jernbaner og havne; så infrastrukturens tæthed er det, der gjorde Tyskland så produktivt, da økonomien stadig fungerede, før de forskellige regerings nylige dumheder. Men Tyskland

er et højt udviklet land, hvad angår infrastruktur: Og tænk bare, at den tæthed kunne eksistere i hele Mellemøsten eller Sydvestasien, og man kunne til sidst få en sprudlende økonomisk udvikling: nye byer, ny videnskabelig udvikling, og det er ikke så fjernt. For husk, at for 2.000 år siden gik den gamle Silkevej gennem de fleste af disse steder – du havde Samarkand, du havde Bagdad, du havde Damaskus: Mange af disse byer var perler inden for kultur, videnskab og handel, og denne region var knudepunktet mellem Asien, Afrika og Europa! Og det kunne blive fremtiden for Sydvestasien igen.

Og man skal bare have fantasi til at forestille sig, hvordan forvandlingen af ørkenen ville se ud, og man kan lave en animation – måske skulle vi faktisk gøre det, det ville nok være en stor hjælp. Vi lavede en lille video, men jeg tror, at vi virkelig kunne udvikle denne idé meget mere, så folk faktisk kan begynde at få en idé om, at det her er inden for rækkevidde. Og jeg tror, at det ville ændre kulturen i Israel, for Israel befinder sig ikke i et vakuum, det er ikke en ø, det er en del af regionen. Så jeg tror, at den bedste måde at ændre Israel på er at ændre alle lande omkring det.

SCHLANGER: Helga, nogle af disse spørgsmål kommer fra folk, der har deltaget regelmæssigt i den Internationale Fredskoalitions ugentlige Zoom-opkald. Og jeg går ud fra, at vi har endnu et opkald på fredag. Hvad er planerne for fredagens opkald den 7. marts?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved, at de to emner vil være de katastrofale forandringer, et jordskælv om dagen, som vi oplever lige nu i den transatlantiske situation. Vi får sandsynligvis besøg af nogen fra VIPS, Veteran Intelligence Professionals for Sanity – jeg ved endnu ikke præcis hvem, men det bliver helt sikkert en eller to talere. Vi leder efter lignende korrespondance fra Europa, fra Frankrig, fra Tyskland, så det vil være ét emne, for det er her, folk vil få den nyeste vurdering af, hvordan folk, der er analytikere og eksperter, opfatter denne dramatiske ændring mellem USA og

Europa?

Og det andet emne vil være evalueringen af, hvad der sker i Gaza og i Mellemøsten efter den egyptiske plan, og hvad er farerne, og hvad skal der gøres for at få hele oase-planen på bordet? Så folk bør virkelig være der, for vi forsøger at gøre den diskussion så aktuel som muligt og henvise til den seneste, dramatiske udvikling.

SCHLANGER: Og du kan være med kl 17.00 dansk tid, eller det vil blive gemt, men jeg tror, det er den bedste måde at holde sig opdateret på og være med. Så Helga, tak fordi du kom i dag, og jeg håber at se dig på fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Og hav det godt og vær aktiv!